

Retning, jeg skal da i en anden Retning tale mindre, end jeg ellers vilde have følt mig forpligtet til. Det er allerede foreløbigt bemærket, at Fredericia har en ganske anden Form end andre Kjøbstæder. Det er vel en stor By, naar man seer den i sine ydre Omgivelser; men, naar man nærmere betragter den som Kjøbstad, saa er den meget lille. Den indeholder nemlig mellem 3 à 400 Ldr. Hartkorn, og det er ikke engang Tilfældet her, som andre Stæder, at Hartkornet og Kjøbstadnæringen ligge sammen, men her er jo en Bondestand, som har saaledes udbredt sig i denne By, at den slet ikke tager Deel i nogen Kjøbstadnæring, og Bønderne maae være den Afgift, som er lagt paa Kjøbstadbygningerne, uagtet det er en Selvfølge, at disse Bygninger ingen Indtægt give dem. Naar de saaledes have Skat paa deres Bygninger og efter Hartkornet komme til at udrede det Samme som alle andre Landboere, saa ere de jo temmelig rigeligt befattede, og derfor kunne de ikke godt være tjente med, at tages med i den Næringsstat, som siden bliver lagt paa Kjøbstæderne. Naar vi nu, som Tilfældet er i Fredericia, have endeel Embedsmænd med temmelig store Gager, som ikke tage Deel i Næringsstaten, og Hartkornsbryggerne heller ikke kunne komme til at tage Deel deri, forstaaer jeg mig slet ikke paa, hvorledes denne Skat skal kunne lignedes paa en Kjøbstad, som nu for en stor Deel ligger i Gruus; thi det er netop Kjøbmandene eller de næringsdrivende Borgere, som have faaet deres meste Eiendom ødelagt i Fredericia, og 3,200 Rbd. ville derfor ikke blive Lidet at ligne paa en By, som næsten ikke er til. Jeg kan derfor ikke Andet end bede om, at denne Sag maa blive tagen under Overvejelse, men jeg skal forøvrigt ikke trætte Forsamlingen længere hermed, thi det er vist, at der hører meget mere Talent til at udtale Fredericias Stilling, i Forhold til det øvrige Land, end jeg kan gjøre, og jeg vil derfor bede, at De ville tage Billien for Gynen. Der var dog endnu Et, jeg onskede at omtale. Man taler nu saameget om Communernes Selvstændighed, og denne Selvstændighed synes mig derfor ogsaa kunde indrømmes, at de fik Lov til at ligne Skatterne efter bedste Skønnende, og, naar det nu viser sig, at den, der

arbejder for Fremmede, bedst kan faae en Skilling samlet, saa synes det mig ikke ubilligt, at man fik Lov til at ligne Skatter saaledes, som det bedst passede sig for Kjøbstæderne.

C. S. Hansen: Jeg har ikke faaet nogen speciel Opfordring, hverken fra Jylland, Fyen eller Skælland, til at tale i denne Sag. Naar jeg taler, saa taler jeg paa Grund af min Besiddelse som Rigsdagsmand. Forøvrigt kan jeg, som det glæder mig, indskrænke mig til at udtale mig i Korthed, idet jeg kan henholde mig til, hvad de ærede Rigsdagsmænd for Frederiksborg Amts 3die District (Ostermann) og Randers Amts 2det District (Linne-mann) have udtalt med Hensyn til Kjøbstæderne. Jeg skal søge, saavidt muligt, at undgaae Enkeltheder, som ikke skulle debatteres her ved denne foreløbige Behandling, men det maa dog være mig tilladt at gaae ind paa de Grund-sætninger, hvorpaa Lovforslaget er bygget. Den ærede Finanzminister har i sit Foredrag, som findes i Nr. 69 af Rigsdagsstidenden, debiteret, at den ifølge den forrige Krigsskatslov Kjøbstæderne paalagte Skat, som skulde udredes af Næringen, stod i aabenbart Misforhold til hvad Kjøbstædernes Næringsdrivende kunne udrede, og derfor anført det Exempel, at en Embedsmand i en enkelt Kjøbstad havde baaret en Trediedeel eller endog det Halve af den Skat, som var paalignet Næringen. Jeg antager, at Forholdet maa have været saaledes, at det har været en Kjøbstad, som bestod af meget saa Indvaanere, og at Embedsmanden i den samme Kjøbstad tillige har været Herredsfoged og saaledes havt et betydeligt Embed; thi saa er det jo naturligt, at den Skat, han havde at udrede, maatte komme til at staae i et tilsyneladende skarpt Forhold til hvad den ubetydelige Kjøbstadsbefolkning betalte. Da Næringsstaten paa alle Kjøbstæder efter den forrige Krigsskatslov var 50,000 Rbd., kan jeg altsaa ikke i denne Argumentation, som jeg finder at være den eneste, som den ærede Minister har paaberaabt sig, hvorpaa han begrunder at kunne paalægge Kjøbstæderne 100 pr. Cent. meer i Aar, end de gave iffor, finde tilstrækkelig Grund til at ansee denne Beskatning for billig, førend jeg faaer nærmere Oplysninger i saa Henseende. Forsaavidt